

[PROŻEK *sb m*

I pl prożkami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „prog” w nienotowanym u nas znaczeniu; prawdopodobnie: poprzeczne drewnienko w klatce, na którym siadają ptaki: Klatki z ptaśzkami mają stać na ziemi/ y mają być z prośzkami [!] albo koło sieci/ na dnie z defzczkami/ bo tego jest potrzeba/ żeby ptak nie sięgał niczego na ziemi CygMyśl G3.

sFP